

Resume af fredagsprædiken af Hazrat Khalifatul-Masih V holdt 30-11-2018

(Fandt sted i Bait-ul-Futuh, London)

Den Hellige Profets^{sa} sahaba^{ra}

Huzoor^{aba} mindes en hengiven ahmadi muslim Hr. Suyuti 'Aziz Ahmad

Huzoor^{aba} indledte sin fredagsprædiken med *tashahhud* og Al-Fatihah.

Herefter berettede Huzoor^{aba} om nogle af den Hellige Profets^{sa} sahaba som havde fået æren af at deltage i Slaget ved Badr. En kort beskrivelse af disse gives nedenfor:

Hazrat Thabit bin Khalid Ansari^{ra}

Han deltog i slagene ved Badr, Uhud og Yamama. Han blev martyr under Slaget ved Yamama.

Hazrat 'Abdullah bin 'Urfata^{ra}

Han var blandt dem der migrerede til Abessinien. Han deltog i Slagene ved Badr og Uhud.

Hazrat 'Utbah bin 'Abdullah^{ra}

Han deltog i eden om troskab ved Aqaba samt slagene ved Badr og Uhud.

Hazrat Qais bin Abi Sasa'a^{ra}

Han fik æren af at deltage i slagene ved Badr og Uhud. Han blev udnævnt til at overvåge muslimernes brønd samt tælle antallet af de muslimske soldater under Slaget ved Badr, og antallet var 313. Han deltog også i den anden *bai'ah* (ed om troskab) ved Aqaba.

Hazrat Obaida bin Haris^{ra}

Sammen med Hazrat 'Ali^{ra} og Hazrat Hamza^{ra} kæmpede han som startskud til Slaget ved Badr en tvekamp med tre af de vantro fra Mekka. Disse tre var 'Utba, Shaiba og Walid. Muslimerne vandt tvekampen, og Hazrat Obaida bin Haris^{ra} blev kritisk såret og båret tilbage til muslimernes lejr. Han udtrykte herefter for Profeten^{sa} at han ønskede martyrium, hvorefter Profeten^{sa} bekræftede at han var martyr, og kort tid efter Slaget ved Badr døde han af sine sår.

Huzoor^{aba} minde til en hengiven ahmadi muslim Hr. Suyuti 'Aziz Ahmad

I resten af sin fredagsprædiken mindedes Huzoor^{aba} en hengiven ahmadi muslim ved navn Suyuti Aziz Ahmad, som var gået bort. Han døde den 19. november 2018 som følge af en hjertesygdom. Han blev uddannet i Jamia Ahmadiyya Rabwah og blev missionær for Ahmadiyya Menigheden. Han tjente bl.a. som ansvarlig missionær i Indonesien, rektor for Jamia Ahmadiyya Indonesien, ansvarlig for *tabligh* samt mange andre poster i Menigheden. Hans farfar havde forudsagt at Imam Mahdi ville ankomme, og han befalede sin familie at acceptere ham når han viste sig. Da Suyuti Sahib var teenager mødte han en missionær af Menigheden i Indonesien og hørte om den Lovede Messias Hazrat Mirza Ghulam Ahmads^{ra}. Efter at have studeret argumenterne til støtte for den Lovede Messias^{as} blev han overbevist og indgik i Islams Ahmadiyya Menighed i en alder af 17 år. Herefter fik han som sagt muligheden for at studere i Jamia Ahmadiyya Rabwah og blive Imam og missionær. Under sit ophold i Rabwah fik han velsignelsen af at være i den Lovede Messias'^{as} sahabas^{ra} og Hazrat Khalifatul-Masih III's^{rh} selskab. Suyuti Sahib var en mand af ophøjede moralske

egenskaber. Han ledte gennem eksempel. Han bad altid sine bønner til tiden, og missede aldrig sin *tahajjud*. Han levede sit liv i khilafats og Menighedens tjeneste. Han var meget modig og frygtløs. På et tidspunkt da Menighedens fjender lavede planer om at angribe en af Menighedens moskéer i Indonesien, plejede medlemmer af Khuddam-ul-Ahmadiyya at overnatte i moskéen for at beskytte den. I disse tider plejede han at besøge disse khuddam midt om natten, og var fuldstændig frygtløs i disse farlige tider. Han havde en ekstraordinær stor kærlighed for khilafat. Han var *moosi*. Til sidst bad Huzoor^{aba} for Suyuti Sahibs sjæl samt hans familie og børn. Efter sin fredagsprædiken ledte Huzoor^{aba} hans *namaz-e-janaza ghaib*.